

Finanční arbitř

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město

Tel. 257 042 094, e-mail: arbitr@finarbitr.cz

www.financniarbitr.cz

Evidenční číslo:

FA/9255/2014

Spisová značka (uvádějte vždy
v korespondenci):

FA/KI/516/2014

U s n e s e n í

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále také „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 27. 10. 2014 podle § 8 zákona o finančním arbitrovi na návrh ■■■, zastoupené na základě plné moci ze dne 17. 7. 2014 Mgr. Robertem Plickou, advokátem se sídlem Národní 58/32, 110 00 Praha 1 (dále také „Navrhovatelka“), proti společnosti PPF Banka a.s., IČO 47116129, se sídlem Evropská 2690/17, 160 41 Praha 6 (dále také „Společnost“), vedeném podle tohoto zákona s přiměřeným použitím zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), ve věci náhrady škody ve výši 76.326,- Kč a náhrady ušlého zisku ve výši 312.326,- Kč vzniklé z porušení povinnosti obchodníka s cennými papíry při zprostředkování nebo poskytování investičních služeb, takto:

Řízení se podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastavuje, neboť návrh je nepřijatelný podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi, protože spor nenáleží do působnosti arbitra.

O d ů v o d n ě n í :

Návrhem na zahájení řízení před finančním arbitrem se Navrhovatelka domáhala na Společnosti zaplacení náhrady škody ve výši 76.326,- Kč a náhrady ušlého zisku ve výši 312.326,- Kč z titulu nedostatečného informování Navrhovatelky o vlastnostech Komisionářské smlouvy o obstarávání a vypořádání obchodů s investičními nástroji a o správě investičních nástrojů (dále jen „Smlouva“) před jejím uzavřením a porušení povinností daných zákonem č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“).

Finanční arbitř zjistil, že Navrhovatelka uzavřela dne 17. 6. 2013 se Společností Smlouvu, na základě které udělila Společnosti pokyn k nákupu investičních certifikátů.

Finanční arbitř je podle § 1 písm. d) zákona o finančním arbitrovi příslušný k rozhodování sporů mezi investičním fondem, investiční společností nebo zahraniční investiční společností, obchodníkem s cennými papíry nebo investičním zprostředkovatelem a spotřebitelem při kolektivním investování prostřednictvím standardního fondu nebo speciálního fondu, který shromažďuje peněžní prostředky od veřejnosti.

Ustanovení § 2 odst. 1 písm. a) zákon č. 189/2004 Sb., o kolektivním investování, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o kolektivním investování“) účinného v době uzavření Smlouvy mezi Navrhovatelkou a Společností, definuje kolektivní investování jako „(...) podnikání, jehož předmětem je shromažďování peněžních prostředků upisováním akcií investičního fondu nebo vydáváním podílových listů podílového fondu, investování na principu rozložení rizika a další obhospodařování tohoto majetku (...)“.

Finanční arbitr zjistil, že Společnost je držitelkou bankovní licence podle § 4 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a je zároveň držitelkou licence k poskytování hlavních i vedlejších investičních služeb podle § 4 zákona o podnikání na kapitálovém trhu na základě povolení České národní banky. Jedná tedy rovněž v postavení obchodníka s cennými papíry podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

Cennými papíry kolektivního investování jsou podle § 2 odst. 1 písm. a) zákona o kolektivním investování, účinného v době uzavření předmětných smluv, akcie investičních fondů a podílové listy podílových fondů.

Služby v oblasti kolektivního investování poskytují investiční společnosti a investiční fondy na základě povolení České národní banky (dříve Komise pro cenné papíry). Investiční společnost zřizuje a obhospodařuje podílové fondy, které nejsou právnickou osobou. Majetek v podílových fondech společnost shromažďuje na základě vydávání podílových listů.

Jak plyne nejen ze slovního označení, ale též z obsahu Smlouvy, jedná se o smlouvu o obstarání koupě nebo prodeje cenného papíru podle § 28 a násl. zákona č. 591/1992 Sb., o cenných papírech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenných papírech“) a o správě cenných papírů podle ustanovení § 36 zákona o cenných papírech.

Komisionářskou smlouvou o koupi nebo prodeji cenných papírů podle ustanovení § 28 zákona o cenných papírech se zavazuje komisionář, že zařídí vlastním jménem pro komitenta a na jeho účet koupí nebo prodej cenného papíru, nebo že uskuteční činnost k dosažení tohoto výsledku, a komitent se zavazuje zaplatit za to úplaty.

Smlouvou o správě cenných papírů podle ustanovení § 36 zákona o cenných papírech se zavazuje správce, že bude činit po dobu trvání smlouvy veškeré právní úkony, které jsou nutné k výkonu a zachování práv spojených s určitým cenným papírem.

Finanční arbitr dospěl k závěru, že Společnost jako obchodník s cennými papíry na základě komisionářské smlouvy poskytovala Navrhovatelce službu nákupu, prodeje a správy cenných papírů (investičních certifikátů), a tudíž nepůsobila jako zprostředkovatel ani jako poskytovatel služeb kolektivního investování ve smyslu § 1 odst. 1 písm. d) zákona o finančním arbitrovi.

V dané věci se tedy nejedná o kolektivní investování. Smlouva má povahu asset managementu, jehož primárním účelem je nákup, prodej a správa cenných papírů podle pokynů Navrhovatelky na individuálním základě, a ne prostřednictvím institucionalizovaného kolektivního investování. Kolektivní investování je ve Smlouvě zprostředkovaně zastoupeno pouze faktem, že investičním nástrojem podle § 3 odst. 1 písm. b) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, jež je předmětem nákupu resp. správy ze Smlouvy, mohou být rovněž cenné papíry kolektivního investování. Vzhledem k tomu, že pokyny Navrhovatelky směřovaly k nákupu investičních certifikátů a nikoli cenných papírů kolektivního investování nedošlo ze strany Společnosti k jakékoli formě

zprostředkování nebo poskytování služeb kolektivního investování prostřednictvím standardního, či speciálního fondu.

Na základě výše uvedených skutečností dospěl finanční arbitr k závěru, že návrh je nepřipustný podle § 9 písm. a) zákona o finančním arbitrovi, tj. z důvodu, že spor nenáleží do působnosti arbitra. Finanční arbitr řízení podle § 14 písm. a) zákona o finančním arbitrovi zastaví usnesením, jestliže následně zjistil, že návrh je nepřipustný podle § 9 téhož zákona.

Z výše uvedených důvodů rozhodl finanční arbitr tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení.

Právo Navrhovatelky domáhat se svých práv v řízení před obecnými soudy České republiky není tímto rozhodnutím finančního arbitra dotčeno. Stejně tak zůstává nedotčeno právo Navrhovatelky obrátit se s podnětem na příslušný orgán dohledu, v tomto případě Českou národní banku.

P o u č e n í o o d v o l á n í :

Proti tomuto usnesení lze podle § 76 odst. 5 ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání k finančnímu arbitrovi do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání nemá odkladný účinek.

V Praze dne 7. 11. 2014

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr